

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 30. janvārī Merck KGaA iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2017. gada 17. novembra spriedumu lietā T-802/16 Endoceutics/EUIPO – Merck

(Lieta C-62/18 P)

(2018/C 268/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Merck KGaA (pārstāvji: M. Best, U. Pfléghar, S. Schäffner, M. Giannakoulis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Endoceutics, Inc.

Ar 2018. gada 31. maija rīkojumu Tiesa (astotā palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. februārī iesniedza Hanseatischen Oberlandesgerichts Hamburg (Vācija) – Kriminālprocess pret Dumitru Tudor Dorobantu

(Lieta C-128/18)

(2018/C 268/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatischen Oberlandesgerichts Hamburg

Pamatlietas puses

Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

pret

Dumitru-Tudor Dorobantu

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kādas minimālās prasības attiecībā uz apcietinājuma apstākļiem tiek prasītas Hartas 4. pantā Pamatlēmuma (¹) kontekstā?
 - a) Vai no Savienības tiesību viedokļa attiecībā uz apcietinājuma telpas izmēru pastāv “absolūta” minimālā robeža, kuras neievērošana vienmēr nozīmē Hartas 4. panta prasību pārkāpumu?
 - i) Vai, nosakot individuālo apcietinājuma telpas daļu, ir būtiski, vai tā ir vienvietīgā kamera vai kopējā kamera?
 - ii) Vai, aprēķinot apcietinājuma telpas izmēru, ir jāatskaita platība, ko aizņem mēbeles (gulta, skapis u.c.)?
 - iii) Kādi konstruktīvie nosacījumi ir būtiski, izvērtējot jautājumu par Savienības tiesībām atbilstošiem apcietinājuma apstākļiem? Kāda nozīme ir attiecīgā gadījumā tieši (vai tikai netieši) no apcietinājuma kameras atveramai pieejai, piemēram, sanitārajām vai citām telpām, kā arī karstā un aukstā ūdens apgādei, apkurei, apgaismojumam u.c.?
 - b) Cik liela nozīme vērtējumā ir dažādiem “soda izpildes režīmiem”, proti, dažādiem atvēršanas laikiem un dažādiem pārvietošanās brīvības līmeņiem ieslodzījuma vietās?

- c) Vai – kā Senāts ir izdarījis savos lēmumos par nodošanas pieļaujamību – drīkst ņemt vērā arī juridiskus un organizatoriskus uzlabojumus izsniegšanas dalībvalstī (tiesībsarga sistēmas ieviešana, soda izpildes uzraudzības tiesu izveide u.c.)?
- 2) Atbilstoši kādiem kritērijiem ir jāizvērtē apcietinājuma apstākļi no Savienības tiesību viedokļa? Kādā mērā šie kritēriji ietekmē “faktiskā riska” jēdziena interpretāciju Tiesas judikatūras lietās *Aranyosi* un *Căldăraru* izpratnē?
- a) Vai šajā ziņā izpildes dalībvalsts tiesu iestādēm ir tiesības visaptveroši pārbaudīt apcietinājuma apstākļus izsniegšanas dalībvalstī vai arī tām ir jāaprobežojas tikai ar “pierādījumu pārbaudi”?
- b) Ja, atbildot uz pirmo prejudiciālo jautājumu, Tiesa secinās, ka attiecībā uz apcietinājuma apstākļiem pastāv “absolūtas” Savienības tiesību prasības, vai šo minimālo nosacījumu neievērošana būtu “neapšaubāms šķērslis” tādā izpratnē, ka tādējādi vienmēr uzreiz rastos “faktiskais risks”, kas neļauj nodot personu, vai arī izpildes dalībvalsts tomēr drīkst apsvērt nodošanu? Vai šajā saistībā drīkst ņemt vērā tādus aspektus kā Eiropas savstarpējās tiesiskās palīdzības sniegšanas saglabāšana, Eiropas krimināltiesiskās sistēmas darbība vai savstarpējas uzticēšanās un savstarpējās atzīšanas principi?

⁽¹⁾ Padomes pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. februārī iesniedza *Landgericht Dresden* (Vācija) – *hapeg dresden gmbh/Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG*

(Lieta C-137/18)

(2018/C 268/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Dresden

Pamatlietas puses

Prasītāja: *hapeg dresden gmbh*

Atbildētāja: *Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG*

Prejudiciālais jautājums

Vai Savienības tiesības, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK ⁽¹⁾ (2006. gada 12. decembris) (Pakalpojumu direktīva) 15. panta 3. punkta b) un c) apakšpunkts, kā arī 16. panta 1. punkta pirmā, otrā daļa un trešās daļas b) un c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kāds ir piemērojams pamatlietā un saskaņā ar kuru līgumos ar arhitektiem un/vai inženieriem nav atļauts vienoties par honorāru, kas ir mazāks par saskaņā ar *Honorarordnung für Architekten und Ingenieure* [Arhitektu un inženieru honorāra apmēra noteikumiem] aprēķināmo atlīdzības minimālo likmi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.)